

עפ"ג 23394/01/14 - יותם עמרן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 פברואר 2014

עפ"ג 23394-01-14 עמרן נ' פרקליטות
מחוז מרכז

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופטת בלהה טולקובסקי

המערער	יותם עמרן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

עו"ד מגי בן ארצי

עו"ד קרן בר מנחם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 48016-08-11 (בימ"ש השלום ברמלה) בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר נושא כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון לפיו עתרה המאשימה להטיל על המערער 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והמערער עתר להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי ושל"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן.

הערעור מכון כלפי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות וב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בימ"ש קמא בקביעת מתחם הענישה שכן התנהגותו של המערער כלפי השוטר לא גרמה לו חבלה ולא הצדיקה קביעת מתחם ענישה כפי שקבע בימ"ש קמא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טוענת ב"כ המערער כי בימ"ש קמא לא לקח בחשבון חלוף שלוש וחצי שנים מאז ביצוע העבירה, את הודאתו של המערער ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי, ואת גילו הצעיר של המערער בזמן

עמוד 1

ביצוע העבירה.

ב"כ המערער טוענת כי גזר-הדין שהובא במסגרת גזר-הדין נושא הערעור מתייחס לנסיבות חמורות מאלה מאשר נסיבות ביצוע העבירות על ידי המערער ומשכך אינו יכול לשמש תקדים לקביעת מתחם הענישה.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשו של המערער, שעומד במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ושמתחשב בצורה הראויה בעברו הפלילי של המערער שהורשע בעבר בביצוע עבירת אלימות.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא נושא הערעור מעלה כי הוא קבע נכונה את הערך של ההגנה על הגורמים הממונים על אכיפת החוק, כמו השוטר שבו פגע המערער, גם אם לא חבל בו בצורה שהצריכה טיפול רפואי, ושאותו הכשיל במילוי תפקידו.

אנו רואים עין בעין עם ביהמ"ש קמא את הצורך להגן על עובדי ציבור, לרבות שוטרים במילוי תפקידם, והמערער פגע באינטרס החברתי הנ"ל, גם אם לא בצורה חמורה.

עיון בגזר-הדין בת"פ (נתניה) 35009-01-12 שעליו ביסס ביהמ"ש קמא את מתחם הענישה, מעלה כי המערער נידון באותו מקרה ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות למרות שנסיבות ביצוע העבירה היו קלות מאלה של נסיבות לביצוע העבירות על ידי המערער שבפנינו. באותו מקרה כתב ביהמ"ש קמא כי מדובר באובדן עשתונות ספונטני בעקבות ויכוח מילולי בו נטל גם השוטר חלק פעיל וכי הנקיטה באלימות היתה קצרה ולא גרמה לשוטר חבלות כלשהן.

לאור העובדות בהן הודה המערער במקרה שבפנינו אמנם השוטר לא נחבל כתוצאה מהנגיחה שנגח המערער בראשו אך האירוע כפי שקדם לאותה תקיפה היה שונה מנסיבותיו מהאירוע נושא גזר-הדין הנ"ל.

ביהמ"ש קמא לא התעלם כלל ועיקר מנסיבותיו האישיות של המערער כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו וצורף להודעת הערעור, כמו גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות נושא גזר הדין, הגם שחלק ממנו נבע מסיבות הקשורות במערער וגזר-הדין נושא הערעור איננו סוטה ממדיניות הענישה הראויה ומתחשב בכל השיקולים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירות ולשיקולים הקשורים לנסיבות שאינן חלק מביצוע העבירות.

לאור כל האמור לעיל, במיוחד כאשר מדובר בעונש מאסר שהוא בתחומי הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות ביום 23.2.14 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה, ללא צורך במתן החלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן, ובאם המערער לא יתייצב, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

ניתן והודע היום ט"ז אדר תשע"ד, 16/02/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

בלהה טולקובסקי,
שופטת

אהרון מקובר, שופט

אברהם טל, סג"נ
אב"ד